

ارسال ۵۸۴ متن به بخش مسابقه صحنه‌ای جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر

بر اساس آمار اعلامی دبیرخانه چهل و یکمین جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر، ۵۸۴ متن به بخش مسابقه صحنه‌ای این جشنواره ارسال شده است که این آمار بدون در نظر گرفتن بخش برگزیده‌های استانی است. آمار دیگر بخش‌های جشنواره نیز پس از پایان مهلت ارسال اثر از سوی دبیرخانه اعلام خواهد شد. تاکنون مدیر اجرایی، دستیار ارشد دبیر و مدیران بخش‌های پژوهش، نمایش‌نامه‌نویسی و رادیو تئاتر این رویداد از سوی کوروش زارعی دبیر چهل و یکمین جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر معرفی شده‌اند. چهل و یکمین جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر همزمان با ایام جشن‌های پیروزی انقلاب اسلامی ایران در بهمن ۱۴۰۱ برگزار خواهد شد.

وزیر فرهنگ در چهاردهمین همایش سراسری هنرمندان پیشکسوت مطرح کرد هنرمندان، پیشتاز امیدبخشی در جامعه هستند

مدیر کل هنرهای نمایشی در مراسم بزرگداشت لئوئی تاشچیچان عنوان کرد استقبال از تولیدات مشترک تئاتری با کشور ارمنستان

- ۴ **هایده حائری:**
تلاش نسل جوان برای زنده نگه داشتن تئاتر ارزشمند است
- ۲ **ثبت نام ۴۱ هزار عضو صندوق اعتباری هنر برای برخورداری از خدمات بیمه درمان تکمیلی**
- ۳ **مژگان وکیلی خبر داد:**
گسترش ارتباطات هنری با کشورهای همسایه
- ۴ **مهدی میامی: آموزش تئاتر نیازمند توجه ویژه مدیران است**
- ۶ **بازیگر تاجیکستانی:**
ایران، وطن عزیز من است
- ۶ **رسول حق جو برنده جایزه بهترین پوستر ارمنستان شد**

با حضور رییس صداوسیما افتتاح شد «سیمرغ» فرصتی برای احیای تله تئاتر در تلویزیون

از نظام پخش تفکیک نشود و طبق همین سند، مرکز سیمرغ در کنار مراکز سیما فیلم و صبا قرار خواهد گرفت تا در کنار دو واحد جدیدالتاسیس تولید آثار کوتاه و اداره کل دفتر فیلم‌نامه به این تفکیک کمک کند. برمهانی با خطاب قراردادن هنرمندان حاضر در جلسه از آن‌ها خواست برای کمک به حوزه تولید به بهانه راه افتادن این مرکز به میدان بیایند. معاون سیما با اشاره به اینکه عصر جنگ روایت‌هاست ابراز امیدواری کرد و گفت: رسانه ملی نیز در تلاش برای نمایش حقیقت‌هاست، مرکز سیمرغ بتواند تصویری درست برای مردم در حوزه‌های وسیع تر داشته باشد.

ظرفیت‌های متعدد سیمرغ

مجید اکبرشاهی، رئیس مرکز سیمرغ نیز در این مراسم به بیان مأموریت این مرکز پرداخت و یکی از مأموریت‌های آن را تفکیک نظام تولید از پخش خوانده و راهاندازی این مرکز در کنار سایر مراکز مثل سیما فیلم و صبا را سبب افزایش ظرفیت رسانه ملی دانست. او یکی دیگر از وظایف «سیمرغ» را افزایش ظرفیت رسانه ملی در ژانرهای مفعول‌مانده معرفی کرد و گفت: این مرکز با ساخت مجموعه‌های سینیکام (مجموعه‌های نمایشی با دکور ساده)، سرعت تولید آثار نمایشی را بالا خواهد برد و آثار متنوع و متکثری به وجود می‌آید. اکبرشاهی یکی دیگر از وظایف این مرکز را قرارگاه طراحی

رئیس سازمان صداوسیما در آیین افتتاح رسمی مرکز «سیمرغ» در مرکز همایش‌های بین‌المللی صدا و سیما، تأسیس این مرکز را فرصت مغتنمی برای ورود به عرصه‌های مفعول‌نمایشی دانست.

به گزارش ایران تئاتر به نقل از روابط عمومی رسانه ملی، پیمان جبلی در آیین افتتاح رسمی مرکز سیمرغ که در مرکز همایش‌های بین‌المللی صداوسیما برگزار شد افتتاح این مرکز را به همه فعالان عرصه نمایش و برنامه‌سازی تلویزیونی تبریک گفت.

او با اشاره به اولین سالگرد صدور حکم مقام رهبری و آغاز دوران تحول در رسانه ملی تأکید کرد تأسیس سیمرغ، اقدامی لازم بود که می‌بایست زودتر اتفاق می‌افتاد و فعالیت آن‌ها سال‌ها به تعویق افتاده است. رئیس سازمان صداوسیما با اشاره به جایگاه تئاتر به عنوان خانه اصلی هنر نمایش، ظرفیت بالای فارغ‌التحصیلان تئاتر را ارزشمند خواند که تأسیس سیمرغ می‌تواند باعث استفاده از این ظرفیت در تلویزیون شود. دکتر جبلی، احیای تله‌تئاتر را یکی از بخش‌های مرکز سیمرغ معرفی کرد و تأسیس این مرکز ظرفیت‌های مفعول‌مانده هنری را فعال‌تر خواهد کرد. رئیس صداوسیما با تأکید بر اینکه وقتی سازمانی مانند رسانه ملی بخواهد همبای تحولات اجتماعی پیش برود باید با ساخت انواع گونه از مستند و خبر تا داکوودرام (مستند داستانی) و تله‌تئاتر در اندیشه جذب مخاطب باشد، مرکز سیمرغ را عامل مهمی در افزایش ضریب نفوذ خواند.

سیمرغ؛ سرآغاز تفکیک نظام های تولید و پخش

در این مراسم که جمعی از چهره‌های فرهنگی و هنری و مدیران رسانه ملی حضور داشتند محسن برمهانی، معاون سیما به تعریف مرکز سیمرغ پرداخت و آن را مرکزی معرفی کرد که قرار است ظرفیت جدیدی برای صداوسیما ایجاد کند که هم در حوزه نمایشی و هم حوزه غیرنمایشی فعال خواهد بود و به سان دو بال این سیمرغ عمل خواهد کرد و با تولید آثار درست، باکیفیت و بهره از ظرفیت‌های بزرگان، پرواز خوبی در سپهر رسانه‌ای کشور خواهد داشت. او با اشاره به سند تحول تأکید کرد لازم است نظام تولید

آیین رونمایی از کتاب «آخرینش ۶ نمایشنامه» برگزار خواهد شد

به گزارش ایران تئاتر، کتاب «آخرینش ۶ نمایشنامه» با مقدمه فرهاد ناظرزاده کرمانی و گردآوری فاطمه مشهدی باقر، با حضور فرهاد ناظرزاده کرمانی، فاطمه مشهدی باقر و محمد عارف (استاد واحد هنر دانشگاه آزاد اسلامی تهران مرکز)، شنبه ۱۶ مهرماه، ساعت ۱۷ در فرهنگسرای سرو رونمایی می‌شود.

نویسندگان این کتاب میثم مرادی، احسان امیری، مرضیه کلانتری، آیدا ملایجردی، سپیده کیوان و محمدرضا حسینی هستند. در این مراسم نمایشنامه «چند روایت تمام ناتمام» از کتاب «آخرینش ۶ نمایشنامه» توسط احسان امیری (نویسنده) و سارا نسیمی (بازیگر) خوانش می‌شود. فرهاد ناظرزاده کرمانی متولد ۱۳۲۶ در تهران است وی مدرک لیسانس ادبیات نمایشی و لیسانس علوم اجتماعی خود را از دانشگاه تهران گرفته است و در سال ۱۹۷۷ از دانشگاه ایالتی بولینگ گرین در مقطع دکترا فارغ‌التحصیل شد. او نمایشنامه‌نویس و استاد ممتاز پردیس هنرهای زیبای دانشگاه تهران و چهره ماندگار عرصه هنرهای نمایشی در سال ۱۳۸۱ است، ناظرزاده کرمانی پژوهش‌هایی درباره تأثیر تلویزیون و رادیو در زندگی سالمندان و نیز هنرهای نمایشی انجام داد. ناظرزاده کرمانی از سال ۱۳۵۶ کار تدریس را در دانشکده هنرهای دراماتیک و دوره فوق لیسانس صداوسیما آغاز کرد، او از اوایل دهه شصت و بعد از انقلاب فرهنگی، در دانشکده هنرهای زیبا به آموزش چندین نسل از دانشجویان تئاتر پرداخته است.

فعالیت‌ها و افتخارات ایشان استاد دانشکده هنرهای زیبا، استاد ممتاز دانشگاه تهران در سال ۱۳۷۱، همکاری در تأسیس دانشگاه هنر و راهاندازی گروه هنرهای نمایشی، دریافت جایزه بهترین پژوهشگر هنر و بهترین نمایشنامه با مضمون وضعیت زنان در سال ۱۳۷۵ و چهره ماندگار عرصه هنرهای نمایشی در سال ۱۳۸۱ است.

علاقه‌مندان برای شرکت در این برنامه می‌توانند، شنبه ۱۶ مهرماه، ساعت ۱۷، به فرهنگسرای سرو واقع در خیابان ولیعصر (عج)، ضلع شمالی پارک ساعی، کوی ساعی یکم (انتهای ساعی دوم) مراجعه کنند یا برای کسب اطلاعات بیشتر با تلفن گویای ۸۸۸۱۸۷۹ تماس بگیرند.

در مراسم یادبود و بزرگداشت لئونی تاشچیپان، هنرمند پیشکسوت ارمنی مطرح شد

مدیرکل هنرهای نمایشی باحضور در مراسم یادبود و بزرگداشت زنده‌یاد لئونی تاشچیپان، با اشاره به حضور هنرمندان بزرگ و خوب ارمنی در عرصه تئاتر ایران، از گسترش ارتباطات و تولیدات مشترک با کشور ارمنستان و میزبانی از گروه‌های نمایشی ارامنه در سالن‌های اصلی نمایشی کشور سخن گفت.

سال‌ها در عرصه هنر و فرهنگ ایران و ارمنستان فعالیت داشتند. قدران زحمات چنین هنرمندانی هستیم که با فعالیت‌های خود، دو ملت و دو قوم ایرانی و ارمنی را به هم نزدیک کرده‌اند و به یکدیگر فرهنگ خود را شناسانده‌اند و باعث نزدیکی روابط دو کشور شده‌اند.

سپس، آرگین ماتوسیان، مسئول مجموعه فرهنگی و هنری سپیان درباره فعالیت‌های این مجموعه گفت: «مجموعه فرهنگی، هنری و ورزشی سپیان با عمری ۶۰ ساله در زمینه‌های تئاتر، سرود، نقاشی، عروسک‌سازی، رشته‌های فرهنگی ارمنی و رشته‌های ورزشی فعالیت می‌کند. بانو لئونی تاشچیپان از موسسان این مجموعه بودند و ما با کمک او در این سال‌ها در زمینه تئاتر فعالیت‌های زیادی داشته‌ایم؛ متأسفانه به دلیل شیوع بیماری کرونا ما در این ۳ سال اخیر فعالیت زیادی نداشته‌ایم و از تیرماه سال جاری فعالیت‌ها از سر گرفته شده است. ما در این مجموعه میزبان بیش از ۲۰۰ هنرمند و کارجوی ارمنی هستیم.»

در پایان این مراسم بزرگداشت، کاظم نظری، مدیرکل هنرهای نمایشی، از آرگین ماتوسیان، مسئول مجموعه فرهنگی، هنری و ورزشی سپیان به پاس تلاش‌های او در زمینه آموزش هنر و ادامه دهنده راه خانم لئونی تاشچیپان، قدرانی کرد.

لئونی تاشچیپان در یک خانواده هنری در سال ۱۳۰۵ خورشیدی، در شهر مراغه چشم به جهان گشود. او اولین فرزند مگردیچ و آروسسیاک بود. او زبان هنر را از دوران کودکی نزد پدر و مادر فرا گرفت و به گفته خود او، از دانشگاه آنان فارغ‌التحصیل شد.

علاقه او به آموزش و نیز خلق آثار نقاشی به گونه‌ای بود که در پانزده‌سالگی توانست هنرمندی صاحب سبک شود. هنگام برگزاری نمایشگاه جهانی کودک و نوجوانان در هندوستان، وقتی یکی از تابلوهای نقاشی لئونی را جهت شرکت به این نمایشگاه فرستادند، مسئولین نمایشگاه به این دلیل که اثر او کار یک هنرمند حرفه‌ای است و به یک نوجوان ۱۵ ساله تعلق ندارد، از قبول آن سر باز زدند. همچنین علاقه‌مندی لئونی تاشچیپان به هنر نمایش باعث شد تا مجموعه‌های فرهنگی و هنری به نام سپیان راه‌اندازی کند تا در آن کلاس‌های تئاتر و برنامه‌های نمایشی نیز اجرا شود.

ارامنه دارند که همه ما شاهدش هستیم و در مناسبت‌های مختلف به منازل ارامنه عزیز می‌روند و عرض احترام دارند. همچنین وزیر محترم فرهنگ و ارشاد اسلامی نیز توجه ویژه‌ای به هنرمندان عزیز ارمنی دارند.» او ادامه داد: «ما برای همه هنرمندان ارمنی خصوصاً هنرمندان تئاتر احترام ویژه‌ای قائل هستیم و این عزیزان سالیان سال به کشور خدمت و نمایش‌های زیادی را تولید کردند. امیدواریم که این ارتباطات همچنان برقرار باشد و تولیدات مشترک داشته باشیم و بتوانیم میزبان گروه‌های نمایشی ارامنه در سالن‌های اصلی نمایشی کشور باشیم. وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی خصوصاً اداره کل هنرهای نمایشی از این گروه‌های نمایشی حمایت خواهد کرد.»

مدیرکل هنرهای نمایشی افزود: «با رایزن فرهنگی سفارت ارمنستان در ایران، صحبت‌های خوبی انجام شده است. امیدواریم این ارتباطات بیش از پیش باشد و ما بتوانیم تولیدات مشترک داشته باشیم و حتی اعزام گروه‌های نمایشی ایران به ارمنستان و از ارمنستان به ایران را شاهد باشیم.»

ما برای همه هنرمندان ارمنی خصوصاً هنرمندان تئاتر احترام ویژه‌ای قائل هستیم و این عزیزان سالیان سال به کشور خدمت و نمایش‌های زیادی را تولید کردند. امیدواریم که این ارتباطات همچنان برقرار باشد و تولیدات مشترک داشته باشیم و بتوانیم میزبان گروه‌های نمایشی ارامنه در سالن‌های اصلی نمایشی کشور باشیم

در ادامه این مراسم بزرگداشت، مستند پرتزه لئونی تاشچیپان به کارگردانی احمد جولایی برای حاضران پخش شد.

سرگی گریکوریان، رایزن فرهنگی سفارت ارمنستان در ایران، سخنران بعدی این مراسم بود که گفت: «ما به افتخار و خوشحالی است که امروز مراسم بزرگداشتی برای این بانوی هنرمند برگزار شده است؛ شخصی که

استقبال مدیرکل هنرهای نمایشی از تولیدات مشترک تئاتری با کشور ارمنستان

به گزارش ایران تئاتر، مراسم یادبود و بزرگداشت مرحوم بانو لئونی تاشچیپان، هنرمند پیشکسوت تئاتر، نقاشی و طراح ارمنی و رونمایی از آثار هنری او با حضور کاظم نظری (مدیرکل هنرهای نمایشی)، سرگی گریکوریان (رایزن فرهنگی سفارت ارمنستان در ایران)، حسن رونده (مسئول امور استان‌های اداره کل هنرهای نمایشی)، احمد جولایی (پژوهشگر هنر)، گریکو قازاریان (مترجم و پژوهشگر هنر)، هیئت امنای ارامنه تهران، سرجیک مارقاریان (سخنگو مراسم)، آلیس شاهمادیان (مدیر موزه آرداک مانوکیان) و جمعی از هنرمندان و پژوهشگران ایرانی و ارمنی در موزه اسقف اعظم آرداک مانوکیان (کلیسای مریم مقدس)، عصر روز پنج‌شنبه ۱۴ مهر برگزار شد.

در ابتدای این مراسم، آلیس شاهمادیان، مدیر موزه آرداک مانوکیان ضمن خوش‌آمدگویی به حاضران و میهمانان مراسم گفت: «امروز چهلمین روز درگذشت بانوی هنرمند لئونی تاشچیپان است و ما در موزه اسقف اعظم آرداک مانوکیان که در سال ۲۰۰۸ میلادی به این نام خوانده شد و به نام موزه مردم‌شناسی ارامنه نیز شهرت دارد، جمع شده‌ایم.»

او ادامه داد: «این موزه شامل لوازم و وسایل مربوط به برگزاری مراسم‌های مذهبی، تصاویر و اطلاعات کلیساها و دیرهای ارامنه کشور، لباس سنتی زنان ارامنه در دوره‌های مختلف تاریخی، تندیس‌های اهدایی بانو لیلیت تریان، مجسمه‌ساز برجسته و سایر آثار هنرمندان ارامنه است. آرداک مانوکیان نام رهبر دینی کلیسای ارمنی ایران است که به مدت چهار سال، از سال ۱۹۶۰ تا سال ۲۰۰۰ میلادی، این سمت را به عهده داشته‌است. این موزه به‌طور رسمی در ۱۴ آبان ۱۳۸۷ (۴ نوامبر ۲۰۰۸) با حضور پیشوای دینی ارمنیان، جاثلیق اعظم آرام اول، رهبر کل ارمنیان حوزه سیلیسی، که به عنوان مهمان رسمی در تهران حضور داشت، افتتاح شد.»

سرجیک مارقاریان، دیگر سخنران این مراسم گفت: «بانو لئونی تاشچیپان در یک خانواده فرهنگی چشم به جهان گشود، او در زمینه ادبیات و زبان ارمنی تحصیلات خودش را طی کرد. هنر را نزد پدرش که بازیگر، مجسمه‌ساز و نقاش بود آموخت. تأثیر پدر او در زمینه هنر بسیار زیاد است، او تئاترهای زیادی را به زبان‌های فارسی، ارمنی و ترکی اجرا کرده است. لئونی تاشچیپان، مادرش و تنی چند از خیرین از بنیان‌گذاران مجموعه فرهنگی و ورزشی سپیان بودند. در سال ۱۳۸۰ او از طرف وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی به عنوان یکی از زنان تأثیرگذار و پیشرو در زمینه هنر مورد تقدیر قرار گرفت.»

در ادامه این مراسم، کاظم نظری، مدیرکل هنرهای نمایشی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، در سخنانی گفت: «از درگذشت این بانوی هنرمند کشورمان بسیار متأثر شدیم، روح تمام ارامنه ایرانی که هنرشان را به دید همگان گذاشتند، شاد باشد. ما هنرمندان بزرگ و خوبی از ارامنه در ایران داریم که بسیار افتخار است. به همه عزیزان ارامنه عرض احترام دارم و جایگاهشان همیشه در قلب ما هست؛ احترام خاصی هم مقام معظم رهبری به

ثبت‌نام ۴۱ هزار عضو صندوق اعتباری هنر برای برخورداری از خدمات بیمه درمان تکمیلی

به گزارش ایران تئاتر به نقل از سایت صندوق اعتباری هنر، صندوق اعتباری هنر توجه به مسئله سلامت اصحاب فرهنگ و هنر و تأمین آرامش آنان هنگام بروز بیماری‌ها را وظیفه خود می‌داند. از این رو ضمن تأمین و پرداخت بیش از نیمی از حق بیمه اعضا تلاش می‌کند بهترین امکانات درمانی را برای اعضای خود مهیا کند.

انعقاد قرارداد با شرکت بیمه دانا

در قرارداد سال ۱۴۰۲-۱۴۰۱ پس از بررسی، رعایت ضوابط قانونی و ارزیابی‌های کارشناسی از شرایط و خدمات شرکت‌های بیمه‌گر فعال در سطح کشور و با توجه به رضایت حداکثری اعضا از خدمات بیمه درمان تکمیلی سال ۱۴۰۱-۱۴۰۰ صندوق اعتباری هنر قرارداد بیمه درمان تکمیلی، عمر و حوادث را با شرکت بیمه دانا برای دومین سال متوالی منعقد کرد.

شرکت بیمه دانا از قوی‌ترین بیمه‌های فعال در حوزه درمان کشور است که با اکثر بیمارستان‌های معتبر، مراکز آزمایشگاهی، پاراکلینیکی، تصویربرداری، چشم پزشکی، و... در تمامی استان‌های کشور طرف قرارداد است.

ثبت نام ۷۴ درصد از ثبت نام کنندگان در طرح آرامش

بیش از ۴۱ هزار نفر از فعالان فرهنگی و هنری کشور و افراد تحت تکفل برای برخورداری از خدمات بیمه درمان تکمیلی سال ۱۴۰۲-۱۴۰۱ ثبت‌نام کردند.

بر این اساس ۴ درصد در طرح امید، ۷۴ درصد در طرح آرامش و ۲۲ درصد در طرح رفاه قرار دارند.

صندوق اعتباری هنر با هدف حمایت از هنرمندان کشور، گسترش خدمات بیمه‌ای و کاهش دغدغه‌های درمانی فعالان فرهنگی و هنری، بخشی از حق بیمه اعضا و افراد تحت تکفل را متقبل شد.

به‌رغم افزایش بیش از ۷۵ درصدی قیمت‌ها، با تمهیدات انجام شده در صندوق اعتباری هنر، تلاش شد مبلغ کمتری از این افزایش به هنرمندان تحمیل و به طور میانگین بیش از ۶۰ درصد از حق بیمه درمان تکمیلی اعضا در قالب یارانه توسط صندوق اعتباری هنر به بیمه دانا پرداخت شد.

گفتنی است هرساله حق بیمه درمان تکمیلی اعضای که ناتوان در تأمین هزینه ثبت نام هستند، توسط صندوق تأمین و پرداخت می‌شود که این تعداد در سال ۱۴۰۱-۱۴۰۲ به بیش از ۲ هزار و ۵۰۰ نفر بالغ گردید.

بیشترین و کمترین آمار ثبت نام استانی بیمه درمان تکمیلی صندوق اعتباری هنر

بر اساس آمار ثبت نام بیمه درمان تکمیلی اهالی فرهنگ، هنر، رسانه و فعالان قرآن و عترت، بالاترین تعداد ثبت نام شدگان بیمه درمان تکمیلی در سال ۱۴۰۱ مربوط به دو استان تهران و البرز است.

پرداخت بیش از ۴۱ میلیارد تومان خسارت مستقیم بیمه درمان تکمیلی به بیمه شدگان صندوق اعتباری هنر

در اجرای قرار داد سال ۱۴۰۱-۱۴۰۰ بیمه درمان تکمیلی با شرکت بیمه دانا تاکنون به بیش از ۱۵۲،۷۸۰ پرونده رسیدگی و بیش از ۴۱ میلیارد تومان خسارت پاراکلینیکی، بیمارستانی و دندانپزشکی (به جز معرفی‌نامه‌های صادرشده) به بیمه‌شدگان پرداخت شده است. همچنین ۶۵،۹۳۶ مورد معرفی‌نامه صادر و از این تعداد ۴۱،۲۷۴ معرفی‌نامه به مبلغ بیش از ۲۹ میلیارد تومان تسویه شده است.

مشکلات و ایرادهای اداری بر سر راه
فعالیت صنفی هنرمندان تئاتر
فرزانه نشاطخواه: انجمن صنفی
بازیگران در حالت تعلیق است

فرزانه نشاطخواه، با اشاره به لغو قانون اصناف فرهنگی، خواستار آن است تا راهکارهایی قانونی ارائه شوند تا انجمن بازیگران خانه تئاتر، همچنان بتواند به عنوان یک صنف، فعالیت کند و از بالاترین سطح خارج شود. به گزارش ایران تئاتر، فرزانه نشاطخواه، بازیگر پیشکسوت سینما، تئاتر و تلویزیون، اگرچه چندی است از صحنه نمایش دور شده، ولی به عنوان عضوی از هیئت مدیره انجمن بازیگران خانه تئاتر، پیگیر امور صنفی همکاران خود است.

او با اشاره به فعالیت‌های انجمن بازیگران و تحولات آن می‌گوید: «از حدود ۲۰ سال پیش و با تأسیس خانه تئاتر، نیاز بود تا این خانه به یک کانون صنفی تبدیل شود. با همه‌گیری ویروس کرونا و لزوم داشتن بیمه بیکاری هنرمندان، این موضوع بیش از گذشته حس شد. دو سال پیش، قانون صنفی فرهنگی تصویب شد و بر این اساس امکان تبدیل شدن انجمن‌های خانه تئاتر به صنف فراهم شد.»

این بازیگر ادامه می‌دهد: «در دولت جدید، این قانون صنفی مورد بازبینی قرار گرفت و به دلیل نبود بندهایی در اساسنامه، ایراداتی به این قانون وارد شد و نهایتاً دیوان عدالت اداری، ایجاد صنوف تئاتری را لغو کرد. البته طی این فاصله و در زمانی که هنوز انجمن صنفی بازیگران به صورت قانونی و رسمی شناخته شده بود، ما برای گرفتن شناسه ملی، گواهینامه وزارت کار و تأییدیه وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی اقدام کردیم و با تأیید بانک، حساب پرداخت حق عضویت برای اعضای صنف باز شد؛ اما از آنجا که صنف باید سال به سال مورد تأیید قرار بگیرد تا امکان ادامه فعالیت داشته باشد، این موضوع شنیده می‌شود که اسفند سال جاری وقتی به مرحله یک‌سالگی برسد، دیگر مجوز نخواهد داشت.»

نشاطخواه می‌گوید: «ما برای اینکه شغل مان به رسمیت شناخته شود، سال‌های زیادی تلاش کردیم و حالا که به تازگی و بعد از رفت‌وآمدهای فراوان به این مرحله رسیده‌ایم، اینکه درخواست‌مان دوباره با مشکل مواجه شده، برای ما بسیار گران است.»

او با اشاره به بالاترین سطح فعالیت هنرمندان در رابطه با باقی ماندن انجمن بازیگران تئاتر به عنوان صنف، درخواست می‌کند: «کاش حداقل به ما بگویند از چه راهی وارد شویم تا مشکلاتی را که دیوان عدالت اداری ذکر می‌کند، برطرف کنیم و صنف باقی بمانیم. متأسفانه در روزنامه درج کرده‌اند که قانون اصناف فرهنگی لغو شده اما تاکنون ابلاغیه رسمی در این زمینه به انجمن بازیگران تئاتر داده نشده است. در حال حاضر ما حالت تعلیق داریم و نمی‌دانیم که شورای نگهبان، مجلس شورای اسلامی یا بخش دیگری باید برای ابلاغ این موضوع اقدام کند. تنها منتظر هستیم تا ببینیم دولت در این رابطه قانونی مصوب خواهد کرد یا خیر.»

فرزانه نشاطخواه در پایان درباره فعالیت خود در عرصه بازیگری می‌گوید: «به تازگی بخش‌هایی از حضور من در سریال خانگی «شبکه مخفی زنان» به کارگردانی افشین هاشمی به پایان رسیده است. البته هم‌اکنون فیلمبرداری این اثر ادامه دارد و مراحل پایانی خود را پشت سر می‌گذارد.»

وزیر فرهنگ در چهاردهمین همایش سراسری هنرمندان پیشکسوت مطرح کرد

هنرمندان پیشتاز امیدبخشی و ایجاد نشاط در جامعه هستند

محمد مهدی اسماعیلی در مراسم اختتامیه چهاردهمین همایش سراسری هنرمندان پیشکسوت از وحدت ملی و آرامش توسط هنرمندان پیشکسوت در کشور و نقش و پیشتازی هنرمندان در امید بخشی و ایجاد نشاط در جامعه سخن گفت.

امنیت ملی، حریم و حرمت پرچم و وحدت و یکپارچگی ملی تأکید کردند. این هنرمندان در بخش دیگری از این بیانیه با اشاره به شأن و جایگاه رفیع هنرمندان پیشکسوت، خواستار اقدامات لازم برای ارتقای مؤسسه هنرمندان پیشکسوت به بنیاد ملی شدند، همچنین پیگیری تحقق وعده‌های رئیس جمهور در ضیافت افطاری با هنرمندان و توجه بیشتر سازمان‌ها و نهادهای مختلف فرهنگی و هنری به توسعه مؤسسه هنرمندان پیشکسوت از دیگر خواسته‌های هنرمندان در این بیانیه بود.

چهاردهمین همایش سراسری هنرمندان پیشکسوت شب گذشته یکشنبه با حضور وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی، سیدمحمد اسلامی معاون توسعه و مدیریت منابع، محمود سالاری معاون امور هنری وزارت فرهنگ و سیدمحمد پوراحمدی مدیرعامل صندوق اعتباری هنر و با تجلیل از خانواده هنرمندان در گذشته صادق صندوقی، حسن مهری، کریم اکبری مبارکه و توجرح شعبانخانی در مشهد مقدس برگزار شد.

عزیز و کُرد کشور همه را متأثر کرد و شخص رئیس جمهور از روز اول این اتفاق با آنکه در سفر خارج از کشور بود، شخصاً دستور پیگیری این موضوع را ابلاغ کرد و حتی بلافاصله پس از بازگشت به ایران با پدر مرحومه تماس گرفت اما عده‌ای در کنار رسانه‌های معاند و دروغ‌پرداز، این موضوع را بهانه‌ای برای ایجاد التهاب در جامعه کردند که با هوشیاری اقشار مختلف مردم توطئه‌های دشمنان قسم خورده ملت ایران خنثی شده است.

همچنین در پایان این مراسم که با حضور ۱۳۷ نفر از پیشکسوتان عرصه‌های مختلف هنری برگزار شد، بیانیه چهاردهمین همایش سراسری هنرمندان پیشکسوت با تأکید بر حفظ امنیت ملی و ایجاد همگرایی، انسجام و وحدت ملی در شرایط کنونی قرائت شد.

هنرمندان پیشکسوت عضو مؤسسه هنرمندان پیشکسوت کشور در بخشی از این بیانیه بر سخنان اخیر رئیس جمهور در خصوص نگاه مثبت مسئولین به نقدها برای اصلاح امور، دایر کردن مراکز برای گفت‌وگو، نقد و حتی اعتراض به برخی مشکلات و روش اجرایی برخی قوانین و بر حفظ

به گزارش ایران تئاتر به نقل از مرکز روابط عمومی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، محمد مهدی اسماعیلی وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی شامگاه گذشته ۱۰ مهر در چهاردهمین همایش سراسری هنرمندان پیشکسوت که در شهر مقدس مشهد برگزار شد، با ابلاغ سلام رئیس جمهور به نقش تأثیرگذار مسئولین و هنرمندان در آگاهی بخشی جامعه اشاره کرد و گفت: «مسئولین و اهالی فرهنگ و هنر از نقش تعیین کننده‌ای در آگاهی بخشی و تزریق امید و نشاط در جامعه برخوردار هستند که با اقدامات خود می‌توانند به ایجاد آرامش و وحدت ملی در جامعه کمک بسیاری کنند.»

او ادامه داد: «خوشبختانه این روزها اغلب هنرمندان پیشتاز عرصه امیدبخشی و ایجاد نشاط در جامعه هستند زیرا به خوبی می‌دانند که کشور عزیزمان بیش از هر زمانی به انسجام و وحدت ملی نیاز دارد.»

اسماعیلی با بیان اینکه مسئولین وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی به خادمی اهالی فرهنگ و هنر افتخار می‌کنند، گفت: «منافع ملی ایران عزیز در گرو انسجام و وحدت است و نباید اجازه دهیم، کوچکترین خدشه‌ای به انسجام ملی وارد شود از سوی دیگر هنرمندان همواره آموزگاران مردم در وطن دوستی و شکل‌گیری اتحاد ملی بوده‌اند و انشالله این مسیر را در کنار هم طی خواهیم کرد.»

عضو شورای عالی انقلاب فرهنگی در بخش دیگری از سخنان خود با اشاره به اینکه امنیت کشور به راحتی به دست نیامده است، خاطرنشان کرد: «علی‌رغم سیری کردن برخی آشوب‌ها باید با قاطعیت گفت، ایران عزیز ما نقطه آرامش و ثبات منطقه به شمار می‌رود به طوری که قدرت‌های بزرگ دنیا چاره‌ای جز تسلیم در مقابل عظمت ایران ندارند.» اسماعیلی در پایان یادآور شد: «درگذشت غم‌انگیز دختر

مدیر بخش بین الملل اداره کل هنرهای نمایشی خبر داد گسترش ارتباطات هنری اداره کل هنرهای نمایشی با کشورهای همسایه

مژگان وکیلی، در حاشیه اجرای نمایش «درفش کاویانی» از کشور تاجیکستان در تماشاخانه سنگلج، تأکید کرد اداره کل هنرهای نمایشی در حال برنامه‌ریزی برای گسترش ارتباطات و تعاملات فرهنگی هنری با کشورهای همسایه است.

است با بسته شدن تفاهم‌نامه، همکاری‌های بیشتری در زمینه فرهنگی و هنری داشته باشیم.» این مدیر هنری درباره دیگر اجراهای نمایش «درفش کاویانی» توضیح داد: «اجرای «درفش کاویانی» در شهرهای شیراز و تبریز بر طبق اعلام سازمان فرهنگ و ارتباطات اسلامی خواهد بود و به محض قطعی شدن این موضوع، اداره کل هنرهای نمایشی هماهنگی‌های لازم را برای روی صحنه رفتن هنرمندان تاجیکستان در سالن‌های نمایش شهرهای میزبان انجام خواهد داد.»

وکیلی در پایان با بیان این که اداره کل هنرهای نمایشی در حال برنامه‌ریزی به منظور گسترش ارتباطات و تعاملات فرهنگی هنری با کشورهای همسایه است، گفت: «طی ملاقات‌هایی که سال گذشته با هنرمندان تاجیکستان در جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر داشتیم، قرار بر این بود تا هفته فرهنگی ایران در تاجیکستان اردیبهشت ماه ۱۴۰۱ برگزار شود که به دلایل مختلف این رویداد به تعویق افتاد و در حال حاضر ما میزبان هنرمندان تاجیکستان هستیم. قطعاً هفته فرهنگی ایران در تاجیکستان نیز به‌زودی برگزار خواهد شد.»

نمایشی در حاشیه این رویداد فرهنگی هنری، به خبرنگار ایران تئاتر گفت: «برنامه‌ریزی‌های لازم به منظور برگزاری هفته فرهنگی تاجیکستان در ایران با هماهنگی سازمان فرهنگ و ارتباطات اسلامی، وزارت امور خارجه، سفارت جمهوری تاجیکستان و همکاری اداره کل هنرهای نمایشی انجام شده است.»

او ادامه داد: «در دومین روز از این رویداد، نمایش «درفش کاویانی» به کارگردانی ناظم ملک در تماشاخانه سنگلج تهران روی صحنه رفت. «درفش کاویانی» نمایشی براساس داستان‌های شاهنامه است که پیش از این، قرار بود در چهلمین جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر اجرا شود. اما کشور تاجیکستان در آن دوره، دو اثر دیگر را برای اجرا معرفی کرد و این نمایش اکنون در هفته فرهنگی هنری تاجیکستان در ایران اجرا می‌شود.»

مدیر بخش بین‌الملل اداره کل هنرهای نمایشی افزود: «خوشبختانه خانم زلفیه دولت‌زاده، وزیر فرهنگ جمهوری تاجیکستان در این سفر همراه با ۵۵ هنرمند در بخش‌های مختلف نمایش، موسیقی، نقاشی، شعر، عکس و هنرهای ملی در ایران حضور دارند و قرار

به گزارش ایران تئاتر، هفته فرهنگی هنری تاجیکستان در ایران، از عصر دوشنبه ۱۱ مهرماه با حضور محمد مهدی اسماعیلی، وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی، زلفیه دولت‌زاده، وزیر فرهنگ جمهوری تاجیکستان و ۵۵ نفر از شخصیت‌های برجسته فرهنگی هنری این کشور در منطقه گردشگری اراضی عباسی آباد آغاز شد.

در این راستا، اداره کل هنرهای نمایشی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی هم در دومین روز برگزاری این رویداد (سه‌شنبه ۱۲ مهر) میزبان اجرای نمایش «درفش کاویانی» به کارگردانی ناظم ملک، هنرمند تاجیکستانی بود.

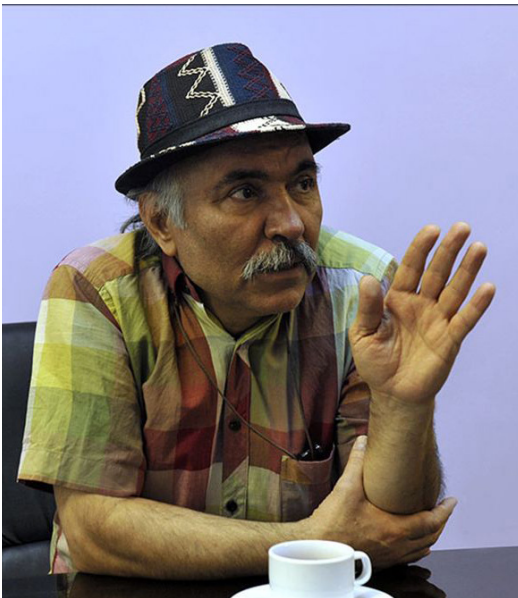
این نمایش با حضور مدیر تماشاخانه سنگلج، مدیر بخش بین‌الملل اداره کل هنرهای نمایشی و هنرمندان تاجیکستان، روز گذشته در تماشاخانه سنگلج روی صحنه رفت.

مژگان وکیلی، مدیر بخش بین‌الملل اداره کل هنرهای

بازیگر سریال «ستایش» از هنرهای نمایشی می گوید

مهدی میامی: آموزش تئاتر نیازمند توجه ویژه مدیران است

مهدی میامی، بازیگر و کارگردان تئاتر با اشاره به اهمیت حضور و فعالیت افراد باسابقه و کاربرد در عرصه نمایش از لزوم توجه بیشتر مدیران و تصمیم‌سازان این هنر به آموزش تئاتر گفت.

دلیل نبود حمایت، در بدهی و شرایط مالی بدی قرار گرفته و امکان فعالیت برای سخت شده است.»

مهدی میامی در پایان با اشاره به حضور خود در عرصه بازیگری گفت: «پیشنهاد بازی برای کار تئاتر داشته‌ام ولی ترجیح می‌دهم در این وضعیت باقی مانده از شرایط کرونایی همچنان فعالیتی نداشته باشم اما در حوزه تصویر با برخی از دوستان در حال انجام اقدامات اولیه برای تولید یک کار سینمایی هستیم.»

مهدی میامی، بازیگر و کارگردان تئاتر، فعالیت خود را در عرصه تئاتر از نوجوانی آغاز کرده است.

میامی به‌عنوان کارگردان نمایش‌های «زورق سرگردان»، «مرد گل به دهن»، «آتش افروزان» و «شوخی از گود» را روی صحنه برده است.

فیلم‌های سینمایی «تمرینی برای اجرا»، «دامنه‌های سفید»، «بچه‌های ابدی»، «یحیی»، «مرد ناتمام» و «جایی برای زندگی» از آثار سینمایی این هنرمند است. سریال‌های «ستایش»، «شهریار»، «ولایت عشق» و «مدار صفر درجه» نیز از جمله حضور او به‌عنوان بازیگر در تلویزیون است.

این هنرمند درباره برنامه‌اش در زمینه کارگردانی تئاتر گفت: «پیش از همه‌گیری ویروس کرونا در سال ۱۳۹۷ نمایش «مردی به نام دایک» نوشته هال ورتی‌هال و روبرت میدل‌میس را با ترجمه جمشید شامحمدی در سالن قشقای تئاتر شهر روی صحنه بردم اما در حال حاضر هیچ فعالیتی در زمینه تئاتر ندارم.»

او ادامه داد: «این روزها چه از لحاظ شرایط پس از بیماری کرونا و چه شرایط کلی تئاتر شرایط خوبی نیست و متأسفانه کارهایی که روی صحنه می‌روند، یکی از دیگری ضعیف‌تر است.»

میامی درباره دلیل ضعف کارهای روی صحنه توضیح داد: «پر بودن سالن‌ها از نظر اجرایی نگرانی مدیران را برطرف می‌کند و متأسفانه آن‌ها دیگر به کیفیت آثار توجهی نمی‌کنند. باعث تأسف است که برای بسیاری از دست‌اندرکاران این حوزه، حضور و فعالیت افراد باسابقه و کاربرد، اهمیتی ندارد.»

کارگردان نمایش «برگشتی در کار نیست» افزود: «عملکرد مدیریتی در تئاتر نیاز به ارتقای سطح دارد. آموزش تئاتر، انتخاب آثار و نیز نحوه اختصاص بودجه نیازمند توجه بیشتری هستند.»

این بازیگر با اشاره به لزوم حضور اهالی تئاتر در مدیریت تماشاخانه‌های خصوصی توضیح داد: «برای مرتفع شدن مشکلاتی که در عرصه تئاتر وجود دارد، باید اهالی این هنر در امور مشارکت مؤثری داشته باشند.»

کارگردان نمایش «مردی به نام دایک» ادامه داد: «متأسفانه هیچ‌یک از تماشاخانه‌داران بخش خصوصی، اهل تئاتر نیستند و بیشتر برای تجارت به سمت این هنر آمده‌اند و این موضوع مشکلات زیادی برای جامعه تئاتری ایجاد می‌کند.»

این بازیگر افزود: «مدیرانی که اکنون به فعالیت در این عرصه مشغول‌اند، باید به تماشای تئاتر بنشینند و علاقه‌مند به این هنر باشند. در حال حاضر تنها یک تماشاخانه خصوصی با مدیریت هنرمندی پیشکسوت اداره می‌شود که البته به

گفت‌وگو با بازیگر، مترجم، کارگردان و مدرس پرسابقه تئاتر

هایده حائری: تلاش نسل جوان برای زنده نگه داشتن تئاتر ارزشمند است

هایده حائری بازیگر، مترجم، کارگردان و مدرس تئاتر با بیان این موضوع که تئاتر همیشه سعی کرده تا راه خود را در پیچ‌وپیچ راه‌هایی را که برایش باقی مانده، هموار کند، تلاش نسل جوان تئاتر را در مساعد و زنده نگه داشتن شرایط این هنر ارزشمند دانست.

به وجود نمی‌آورد. در نتیجه کارها در بسیاری موارد با نبود شناخت و دانش در مورد نویسنده، کارگردانی و مسائل بسیار دیگری همراه است که بیشتر باعث تأسف است.»

کارگردان «رام کردن زن سرکش» گفت: «در زمینه آموزش، وزارت علوم تحقیقات و فناوری، هنر را از حوزه فعالیت خود خارج کرده است و این موضوع باعث شده تا دانشکده‌ها را به محل‌هایی بسیار بی‌رقم، فاقد امکانات، بدون خلاقیت و آموزش تبدیل کرده است.»

این هنرمند پیشکسوت توضیح داد: «در زمینه آموزش بیش از هر چیز باید دولت را مسئول دانست و امیدوار بود تا به بحث آموزش و توجه به جوانان رسیدگی کنند. این وظیفه دولت است که به دانشجویان بها بدهد و به زمینه‌های فرهنگی و هنری توجه بیشتری کند.»

هایده حائری در پایان با اشاره به حضور تماشاگران در سالن‌های تئاتر و استقبال آن‌ها از این هنر گفت: «با وجود شرایط پیش‌آمده به دلیل همه‌گیری کرونا، خوشبختانه در زمینه حضور تماشاگران شاهد روند مثبتی هستیم که البته نیاز به سرمایه‌گذاری بیشتری در این زمینه هست. با حضور تماشاگران، اجراهای روی صحنه برقرار مانده است و امیدوارم با حفظ موقعیت‌هایی که سالن‌های خصوصی در اختیار گروه‌های نمایشی می‌گذارند، شاهد حضور بیشتر مخاطبان باشیم.»

این هنرمند با اشاره به سهم نسل جوان در روند پویایی تئاتر توضیح داد: «نسل جوان تئاتری کشور با موفقیت‌هایی که به دست می‌آورد و به‌رغم شکست‌های گاه و بی‌گاه، همچنان در این عرصه فعال‌اند و خوب کار می‌کنند. آن‌ها سعی دارند تا زمینه فعالیت در تئاتر را مساعد نگه دارند و همین کوشش و تلاش‌شان به اندازه کافی ارزشمند است.»

او افزود: «خوشحالم از اینکه سالن‌ها مشغول به فعالیت هستند به‌ویژه سالن‌های خصوصی که خوب کار می‌کنند و از جوانان حمایت می‌کنند و این همراهی بسیار کمک‌کننده است. امیدوارم دولت و به‌ویژه اداره کل هنرهای نمایشی نیز از نظر مالی و کاری فرصت بیشتری به این عزیزان بدهد تا بتوانند کارهای ارزنده‌ای به جامعه تحویل دهند.»

حائری در پاسخ به اینکه آثار نمایشی روی صحنه تئاتر را چگونه ارزیابی می‌کند، گفت: «ارزیابی آثار روی صحنه به دلیل نبود یک روال مشخص از نظر کمی و کیفی کار مشکلی است.»

کارگردان نمایش «میهن‌نامه» با انتقاد از سیستم آموزشی ادامه داد: «چیزی که بیش از همه باید روی آن تأکید کنم، دانشی است که باید در مورد زمینه‌های مختلف تئاتر پیدا کرد. متأسفانه دانشکده‌ها و دانشگاه‌های تئاتری ما بسیار کم‌کار شده‌اند و گاهی کوتاهی می‌کنند. برخی از استادان و معلمانی که با دانشجویان کار می‌کنند، آن‌طور که باید و شاید خود را در اختیار چچه‌ها قرار نمی‌دهند و خلاقیت را در آن‌ها

نگار امیری: هایده حائری، بازیگر، مترجم، کارگردان و مدرس تئاتر است که بازیگری روی صحنه تئاتر را از هفت‌سالگی آغاز کرد.

او مدرک کارشناسی و کارشناسی ارشد رشته تئاتر از دانشگاه ویلیام پترسون نیوجرسی آمریکا دریافت کرد و پس از بازگشت به ایران در دانشگاه هنر مدرک به تحصیل در مقطع دکتری پژوهش هنر پرداخت.

نمایش «بلیت تئاتر و شش نمایش همراه» در سال ۱۳۶۷ به‌عنوان اولین فعالیت نمایشی او به‌عنوان کارگردان پس از بازگشت به ایران روی صحنه رفت. «میهن‌نامه»، «یک تا ده دقیقه» و «رام کردن زن سرکش» از جمله دیگر آثار این هنرمند در مقام کارگردان تئاتر به شمار می‌آید.

حائری، بازیگر فیلم‌های سینمایی چون «قصه عشق پدرم»، «گهواره‌ای برای مادر»، «روانی»، «بانو» و «دفتری از آسمان» نیز بوده است.

او همچنین نزدیک به چهل سال در دانشگاه به تدریس پرداخت و هم‌اکنون بازنشسته شده است.

هایده حائری درباره شرایط تئاتر پس از همه‌گیری ویروس کرونا گفت: «تئاتر همیشه سعی کرده تا راه خود را در پیچ‌وپیچ راه‌هایی را که برایش باقی مانده است، هموار کند. این هنر با وجود تمام سختی‌هایی که طی سال‌ها و به‌ویژه پس از همه‌گیری ویروس کرونا متحمل شده، زنده و پویاست و این مهم‌ترین ویژگی‌اش محسوب می‌شود.»

بازیگری توانا در اجرای نقش‌های کمدی و جدی

جمشید جهانزاده: مسائل مالی در کنار کیفیت نقش اهمیت دارد

جمشید جهانزاده بازیگر پیشکسوت سینما، تئاتر و تلویزیون با بیان این موضوع که کیفیت نقش در انتخاب حضورش در آثار نمایشی موثر است، عنوان کرد بازیگری شغل ماست و قطعاً قرارداد مالی نیز در کنار کیفیت اثر و تاثیرگذاری نقش، اهمیت دارد.

آن تاثیر چندانی ندارد؛ چراکه خوشبختانه این قابلیت را دارم تا در نقش‌های کمدی و جدی بازی کنم و تاکنون تجربه‌های زیادی در این زمینه داشته‌ام.»

این بازیگر پیشکسوت در پاسخ به تمایل به همکاری با کارگردان‌های کم‌تجربه ادامه می‌دهد: «اگر نقشی که پیشنهاد می‌شود؛ خوب باشد قطعاً با کارگردان‌های با تجربه کم یا به قولی کار اولی هم همکاری خواهم داشت و در این باره اصلاً سخت‌گیر نیستم.»

او درباره حضورش در تلویزیون توضیح می‌دهد: «در حال حاضر نقشی در سریال «محرمانه» به کارگردانی احمد معظمی ایفا می‌کنم که بخش‌هایی از فیلم‌برداری آن به پایان رسیده است و بخش‌هایی از آن همچنان باقی مانده است.»

جمشید جهانزاده در پایان با اشاره به اهمیت بخش مالی در قراردادهای نمایشی می‌گوید: «قطعاً در کنار کیفیت کار برای حضور در صحنه تئاتر، پرده نقره‌ای سینما یا قاب تلویزیون، قرارداد و بخش مالی اثر نیز مهم است چراکه بازیگری شغل ماست و تنها منبع درآمد ما به شمار می‌آید.»

صحنه رفت.

این هنرمند در تیرماه سال جاری در بیمارستان بستری شد که پس از دو روز با بهبود شرایط جسمانی به خانه بازگشت.

او درباره وضعیت جسمانی خود می‌گوید: «خوشبختانه حال جسمانی‌ام خوب است و مراحل درمان بیماری را با موفقیت پشت سر گذاشته‌ام.»

این هنرمند که آخرین حضورش روی صحنه تئاتر به سال ۱۳۹۷ و بازی در نمایش «خسیس» به کارگردانی مریم کاظمی برمی‌گردد، در پاسخ به حضور در پروژه‌های تئاتری توضیح می‌دهد: «در حال حاضر فعالیتی در عرصه نمایش ندارم. البته که اگر پیشنهاد خوبی باشد؛ قطعاً استقبال خواهم کرد.»

جهانزاده ادامه می‌دهد: «انتخاب اینکه در یک پروژه نمایشی اعم از تئاتر یا فیلم به عنوان بازیگر حضور داشته باشم، به این موضوع بستگی دارد که وقتی نمایش‌نامه یا فیلم‌نامه را می‌خوانم از نقش خوشم بیاید.»

او می‌گوید: «در واقع جدی یا کمدی بودن اثر و نقشی که ایفا می‌کنم را برعهده می‌گیرم در پذیرش

نگار امیری، جمشید جهانزاده بازیگر پیشکسوت سینما، تئاتر و تلویزیون، دارای مدرک کارشناسی بازیگری و کارگردانی از دانشکده هنرهای دراماتیک و کارشناسی ارشد در رشته پژوهش هنر از دانشکده هنر و معماری دانشگاه آزاد است.

فیلم‌های سینمایی «ملی و هزار راه نرفته‌اش»، «مستطیل قرمز»، «ارابه مرگ»، «جنگ نفت‌کش‌ها» و «کشتی آنجلیکا» از جمله هنرنمایی‌های او روی پرده نقره‌ای سینماست. سریال‌های «زندگی زیباست»، «گانگو»، «سال‌های مشروطه»، «لله تیغ»، «چشم‌های آبی زهرا»، «فرار بزرگ» و «حجرین عدی» از دیگر نقش‌آفرینی‌های این هنرمند در قابل تلویزیون به شمار می‌آیند.

جهانزاده در تله‌تئاترهای «عروسک‌ها» و «مبارزان کازبا» نیز به ایفای نقش پرداخته است. آخرین حضور او روی صحنه تئاتر بازی در نمایش «خسیس» به کارگردانی مریم کاظمی بود که در تیرماه ۱۳۹۷ در سالن اصلی تئاتر شهر روی

گفت و گو با بازیگر دوست‌داشتنی سریال «نون خ»

فریده سپاه‌منصور: دل‌تنگ زندگی و بازی روی صحنه هستم

فریده سپاه‌منصور، بازیگر پیشکسوت سینما، تئاتر و تلویزیون با اشاره به دل‌تنگی بسیار زیادش برای صحنه تئاتر گفت بازیگری نیازمند رفتار حرفه‌ای است و باید سعی کرد در این عرصه اشتباهات کمتری داشت؛ چون کاری که انجام می‌دهیم دیگر قابل جبران و بازگشت نیست.

است، در عرصه تصویر نیز کم‌کارتر شده‌ام.»

سپاه‌منصور خطاب به علاقه‌مندان تئاتر و هنرهای نمایشی تاکید کرد: «هر کاری عشق می‌خواهد؛ اگر شما تئاتر را دوست دارید باید عاشقش باشید و با سختی‌هایش مدارا کنید؛ چون هیچ کاری بدون زحمت نیست. هر کاری به خاطر شرایطی که دارد سخت یا آسان است، ولی اگر می‌خواهید وارد کاری بشوید باید مطمئن باشید آن را دوست دارید. کار نمایش دشواری‌های خودش را دارد و علاقه‌مندان خصوصاً نوجوانان نباید صرفاً برای چهره شدن و معروف شدن وارد این حرفه شوند، چراکه وقتی عشق در کار نباشد با شکست مواجه خواهند شد.»

بازیگر سریال خاطره‌انگیز «عقیق» در پایان گفت: «در حرفه بازیگری باید سعی کرد که اشتباهات کمتری داشت؛ چون کاری که انجام می‌دهیم دیگر قابل جبران و بازگشت نیست و باید در بهترین و حرفه‌ای‌ترین حالت آن را انجام دهیم؛ مثلاً ابراز احساسات مخاطبان، مسئولیت من را سنگین‌تر می‌کند و نمی‌توانم در مقابل محبت آن‌ها بی‌تفاوت باشم به همین دلیل هم برای نقش‌هایم وقت زیادی می‌گذارم.»

برای شبکه نمایش خانگی به عنوان بازیگر حضور داشته است.

«مهمان مامان»، «هارمولک»، «کتاب قانون»، «ساحره» و «به روح پدرم» از جمله هنرنمایی‌های این بازیگر پیشکسوت در سینماست.

او از دل‌تنگی این روزهای خود و دوری از تئاتر گفت: «بعد از بازی در نمایش «تراس» به کارگردانی مسعود کرامتی در تماشاخانه ایرانشهر، فعالیتی در هیچ نمایش دیگری نداشته‌ام و بسیار دل‌تنگ تئاتر هستم؛ اما اگر

هر کاری عشق می‌خواهد؛ اگر شما تئاتر را دوست دارید باید عاشقش باشید و با سختی‌هایش مدارا کنید؛ چون هیچ کاری بدون زحمت نیست. هر کاری به خاطر شرایطی که دارد سخت یا آسان است، ولی اگر می‌خواهید وارد کاری بشوید باید مطمئن باشید آن را دوست دارید

پیشنهاد بازی داشته باشم، در صورتی که با متن ارتباط برقرار کنم، حتماً آن را قبول خواهم کرد.»

این هنرمند پیشکسوت ادامه داد: «البته در این چند سال که ویروس منحوس کرونا پای به زندگی‌مان گذاشته

کشورمان است. او در مجموعه‌های تلویزیونی چون

فریده سپاه‌منصور، بازیگر پیشکسوت تئاتر، تلویزیون و سینما که کار خود را از تئاترهای دانشجویی دهه چهل آغاز کرده است.

او سابقه بازی در نمایش‌های متعددی مانند «تراس»، «ترسن»، «پیرونی برای دیکتاتور»، «دن کامیلو»، «همسایه آقا»، «خانه برنارد آلبا»، «سووشون» و «پاتریس لومومبا» را در کارنامه بازیگری خود دارد.

سپاه‌منصور، متولد سال ۱۳۲۶ تهران و همسر هوشنگ توکلی، بازیگر و کارگردان سینما، تئاتر و تلویزیون

دیدار مدیرعامل انجمن هنرهای نمایشی ایران با هنرمندان آذربایجان غربی

اسرافیل فرج‌اللهی: اساسنامه جدید گامی مهم در استقلال انجمن‌های استانی است

مدیرعامل انجمن هنرهای نمایشی ایران در سفر به استان آذربایجان غربی با مدیرکل فرهنگ و ارشاد اسلامی، اعضای هیئت مدیره انجمن و هنرمندان هنرهای نمایشی این استان، دیدار و گفت‌وگو کرد.

به گزارش ایران تئاتر، اسرافیل فرج‌اللهی مدیرعامل انجمن هنرهای نمایشی ایران ششم شهریور برای دیدار با هنرمندان و جمعی از مدیران استان آذربایجان غربی به ارومیه سفر کرد.

در این سفر، نشست صمیمی با حضور مدیرعامل انجمن هنرهای نمایشی ایران، علیرضا نوروزی مدیرکل فرهنگ و ارشاد اسلامی استان، علی رضائی معاون فرهنگی هنری و سینمایی، امید خاکپور مدیرعامل انجمن استان، بابک رستم‌زاده و سعید عبداللهی اعضای هیئت‌مدیره انجمن استان و با حضور غلامرضا عزیزی از پیشکسوتان تئاتر استان برگزار شد.

اسرافیل فرج‌اللهی مدیرعامل انجمن هنرهای نمایشی ایران، ضمن ابراز خرسندی از حضور در جمع هنرمندان، از عملکرد انجمن هنرهای نمایشی استان آذربایجان غربی و همراهی و همکاری اداره کل ارشاد این استان با انجمن اظهار خوشحالی کرد و گفت: «مطالبات انجمن‌ها در خصوص وضعیت حمایت مالی و قانونمند کردن بیشتر ساختار انجمن‌ها به حق است و امیدواریم ابلاغ اساسنامه جدید، بخشی از مشکلات و ابهامات را رفع کند.»

او با تأکید بر اهمیت به‌کارگیری اساسنامه جدید انجمن هنرهای نمایشی ایران افزود: «اساسنامه جدید با ثبت رسمی انجمن‌ها گامی مهم در راه استقلال انجمن‌های هنرهای نمایشی در استان‌هاست.»

همچنین علیرضا نوروزی مدیرکل فرهنگ و ارشاد

اسلامی استان آذربایجان غربی نیز در سخنانی درباره ظرفیت‌ها و پتانسیل‌ها و همچنین مشکلات موجود در بخش تأسیس بودجه سالانه گفت: «اداره کل فرهنگ و ارشاد اسلامی استان آذربایجان غربی و ادارات آن در شهرستان‌ها در کنار هنرمندان هستند و امیدواریم با اساسنامه جدید و ثبت انجمن‌ها، بیش‌ازپیش شاهد ارتقا و رونق تئاتر در استان و کشور باشیم.»

در این نشست امید خاکپور مدیرعامل انجمن هنرهای نمایشی استان آذربایجان غربی، به‌صورت مختصر عملکرد انجمن هنرهای نمایشی استان و وضعیت تئاتر استان را به لحاظ فعالیت و عملکرد و امکانات موجود تشریح کرد و گفت: «انجمن هنرهای نمایشی استان با همت هنرمندان و همراهی اداره کل فرهنگ و ارشاد اسلامی توانسته به لحاظ فعالیت و عملکرد در تولید محتوا و خبر رتبه برتر کشوری را کسب کند و جزو انجمن‌های فعال کشور باشد.»

خاکپور افزود: «انجمن هنرهای نمایشی استان آذربایجان غربی در چند نوبت با هنرمندان و تعدادی از نمایندگان شهرستان‌های این استان در مجلس شورای اسلامی و نیز فرمانداران، شهرداران و اعضای شورای

شهرها دیدار و گفت‌وگو داشته است.» او ادامه داد: «در سال ۱۴۰۰ و ۱۴۰۱ شش جشنواره استانی در سطح شهرهای استان و همچنین دوره‌های متعدد آموزشی را برگزار کردیم و این در حالی است که بیشتر از یک سال و نیم است انجمن‌های سراسر کشور هیچ‌گونه حمایت مالی نداشته‌اند.»

مدیرعامل انجمن هنرهای نمایشی استان آذربایجان غربی در پایان، نبود ساختار منسجم انجمن‌ها به لحاظ اداری و حمایتی و نیز کمبود زیرساخت‌ها و فرسودگی امکانات موجود را از عمده‌ترین مشکلات انجمن و تئاتر استان عنوان کرد.

پس از اتمام این نشست، مدیرعامل انجمن هنرهای نمایشی ایران به همراه اعضای هیئت‌مدیره انجمن در استان آذربایجان غربی از مجتمع فرهنگی و هنری ارومیه بازدید کردند و با جمعی از هنرمندان این شهرستان در خصوص مشکلات و بهره‌مندی بهینه از امکانات موجود به گفت‌وگو پرداخت. فرج‌اللهی اظهار داشت پس از نشست‌های انجمن استان و مکاتبات لازم پیگیری و تلاش خود را در جهت رفع مشکلات به‌کار خواهد بست.

گفت‌وگو با عبدالمومن شریفی، استاد دانشگاه و بازیگر نمایش «درفش کاویانی»

بازیگر تاجیکستانی: ایران، وطن عزیز من است

عبدالمومن شریفی، بازیگر نمایش «درفش کاویانی» از کشور تاجیکستان که در ایران روی صحنه رفته است، ارتباطات فرهنگی و هنری بین دو کشور را به دلیل وجود زبان و فرهنگ مشترک لازم دانست و گفت ایران را چون وطن عزیز خود دوست دارد.

خواهد رفت، توضیح داد: «ما برای روزهای آینده سفری به شیراز خواهیم داشت. البته برنامه اجرای نمایش در این شهر هنوز به صورت قطعی اعلام نشده است ولی در صورت امکان، نمایش «درفش کاویانی» مهمان نگاه مردم شیراز خواهد شد.»

عبدالمومن شریفی در پایان با اشاره به اشتراکات فرهنگی کشور تاجیکستان و ایران گفت: «مبادله فرهنگی و هنری بین دو کشور تاجیکستان و ایران که هم‌زبان و هم‌فرهنگ هستند، لازم است. ایران چون تاجیکستان، وطن عزیز من است. کشوری که بزرگانی چون حافظ، سعدی، عطار و سنایی دارد، قطعا وطن من هم به شمار می‌آید. سفر به ایران باعث افتخار است و امیدوارم ارتباطات فرهنگی این دو کشور ادامه‌دار باشد.» هفته فرهنگی تاجیکستان در ایران، عصر روز دوشنبه یازدهم مهر با حضور محمدمهدی اسماعیلی، وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی و زلفیه دولت‌زاده، وزیر فرهنگ جمهوری تاجیکستان در منطقه فرهنگی گردشگری اراضی عباس آباد آغاز شد.

هیئت ۵۵ نفره‌ای از شخصیت‌های فرهنگی، هنری و ادبی تاجیکستان تا روز شنبه شانزدهم مهر، در تهران، شیراز و تبریز به اجرای برنامه‌های متنوعی از جمله نمایش، موسیقی، شعرخوانی، نمایشگاه نقاشی، عکس و هنرهای دستی و لباس‌های ملی خود می‌پردازند.

گذشته با اجرای نمایش‌های زیادی به عنوان بازیگر با کارگردان روی صحنه تئاتر ایران حاضر شده‌ام. یکی از مهم‌ترین اجراهای من نمایش «رستم و سهراب» به کارگردانی سلطان عثمانف در بیست و هفتمین جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر بود.»

بازیگر «درفش کاویانی» در پاسخ به این سوال که اجرای بعدی این نمایش در کدام شهر روی صحنه

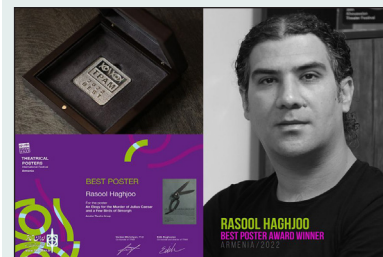
به گزارش ایران تئاتر، روز سه‌شنبه دوازدهم مهرماه و در دومین روز از هفته فرهنگی و هنری تاجیکستان در ایران، نمایش «درفش کاویانی» توسط هنرمندان تئاتر این کشور در تماشاخانه سنگلج روی صحنه رفت و اجراهایی دیگر هم برایش تدارک دیده شده است.

عبدالمومن شریفی، استاد دانشگاه هنر تاجیکستان، بازیگر و دستیار کارگردان نمایش «درفش کاویانی» درباره این اثر گفت: «نمایش «درفش کاویانی» براساس داستان‌های شاهنامه و با طرح و کارگردانی ناظم ملک اجرا شد. این اثر دوران پادشاهی جمشید تا دوران پادشاهی فریدون و جنگ او با ضحاک ماردوش را روایت می‌کند.»

او ادامه داد: «نمایش «درفش کاویانی» چند سال پیش در جشنواره تئاتر قزاقستان موفق به دریافت جایزه مقام اول کارگردانی شد و سفر به ایران دومین اجرای بین‌الملل آن به شمار می‌آید. متأسفانه در این سفر، کارگردان اثر به دلیل ابتلای به بیماری پارکینسون، از همراهی گروه بازمانده است.»

این هنرمند تاجیکستانی با اشاره به شانزدهمین حضور خود روی صحنه تئاتر ایران گفت: «طی سال‌های

با اعلام هیئت داوران جشنواره بین‌المللی TPAM رسول حق جو برنده جایزه بهترین پوستر ارمنستان شد

به گزارش خبرنگار ایران تئاتر در خوزستان، جشنواره بین‌المللی پوسترهای تئاتری ارمنستان در حالی برگزار شد که پس از ارزیابی پوسترهای ارائه‌شده، پوستر نمایش «مرتیبه‌ای بر قتل ژولیوس سزار و چند مرغ از سیمرغ» اثر رسول حق جو توانست جایزه بهترین پوستر BEST POSTER این رویداد را از آن خود کند.

جوایز دیگر جشنواره نیز به «یوری توریو - بلاروس»، «بنجامین فرناندز - فرانسه»، «اریچ بریچووهو - سوئیس»، «داریوش الهیاری - ایران» و «ژیمون زیمانکیه‌ویز - لهستان» اختصاص یافت.

رسول حق جو از اعضای انجمن صنفی طراحان گرافیک ایران، پیش‌تر در رویدادهای ملی و بین‌المللی متعددی شرکت داشته و جوایز متعددی را از آن خود کرده است.

او تاکنون در جشنواره‌ها و نمایشگاه‌های بین‌المللی نظیر مسابقه بین‌المللی طراحی پوستر تاوکوما (ایالات متحده آمریکا)، سه‌سالانه پوسترهای تئاتری سوفیا (بلغارستان)، مسابقه بین‌المللی طراحی پوستر آیوتزینایا (مکزیک)، مسابقه بین‌المللی طراحی پوستر یونسکو، مسابقه و نمایشگاه بین‌المللی پوسترهای اجرا (روسیه)، مسابقه و نمایشگاه بین‌المللی طراحی پوستر کالجرفاها (دانمارک)، مسابقه و نمایشگاه بین‌المللی سه‌سالانه پوستر ترناوا (اسلواکی) و نیز چندین مسابقه و نمایشگاه ملی و بین‌المللی دیگر حضور داشته و در حال حاضر نیز به‌عنوان نماینده کشورمان در دوسالانه بین‌المللی گلدن بی (Golden Bee) روسیه حضور دارد.

روایت آرزوهای بر باد رفته

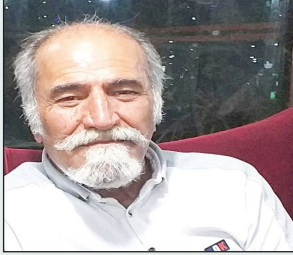
اجرای «چراغ جادو» در تئاتر شهر کرج از سر گرفته می‌شود

به گزارش ایران تئاتر، نمایش «چراغ جادو» به نویسندگی و کارگردانی اندیشه یدی که تاکنون هفت شب در تئاتر شهر کرج اجرا شده است، ادامه اجراهای خود را در تئاتر شهر کرج از سر می‌گیرد.

اندیشه یدی، پیش از این نمایش «گیلاوارا» را کارگردانی کرده بود و نمایش اخیرش برای مخاطب نوجوان و بزرگسال با روایتی از وقایع تاریخی سه برهه از زمان قاجار، جنگ تحمیلی و آینده از جادوی زمان حکایت می‌کند؛ حکایت نسل‌های سوخته، حکایت آرزوهای بر باد رفته و روایت رشادت‌ها و از خودگذشتگی‌ها. این نمایش به شهید حسین فهمیده و همه شهدای گمنام ایران زمین تقدیم شده است. «چراغ جادو» یادآور این پیام است که باید مراقب آرزو کردن‌های مان باشیم و از زمان حال نهایت استفاده را ببریم چرا که همه برهه‌های زمانی در تاریخ، مشکلات و سختی‌های خود را دارند.

آدرینا وکیلی، مهرداد کشانی، محمد غفاری، نرگس عباسی، فاطمه شهنشاه، کیارش بیگدلی، مهدی شیرواند، مینا علیاری و ایلا روح‌پرور بازیگران «چراغ جادو» به ترتیب ورود به صحنه هستند. دیگر عوامل این نمایش عبارتند از اندیشه یدی (نویسنده و کارگردان)، اندیشه یدی، مهدی شیرواند و سمیرا وکیلی (تهیه‌کنندگان)، نرگس عباسی (دستیار کارگردان)، زینب عباسی (منشی صحنه)، سمیرا فتح‌اللهی و اندیشه یدی (طراح صحنه)، سیده شیرواند (دستیار صحنه)، فرشته شیرواند (طراح لباس)، معصومه شهیدی (دستیار لباس)، عسل عطیمی‌روشن (چهره‌پرداز)، زینب عباسی و رقیه حیدری (عکاسان)، مهدی شیرواند (مدیر تولید)، مینا واحدی (طراحی پوستر و تیزر)، نبی قلیزاده و احمد اسفندیاری (مشاور پروژه)، هلیا هراتی (نوازنده تار)، سوگل اجلال منشان (نوازنده سنتور)، هادی آسندی و شهامت فرجی (نریشن) و با تشکر از مدیر تئاتر شهر کرج.

به علت سگته قلبی ایرج رنجبر بازیگر پیشکسوت همدانی درگذشت

به گزارش خبرنگار ایران تئاتر در همدان، ایرج رنجبر بازیگر پیشکسوت همدانی شامگاه سه‌شنبه پنجم مهرماه ۱۴۰۱ به علت ایست قلبی درگذشت و مراسم بدرقه و خاکسپاری این هنرمند روز چهارشنبه ساعت ۱۰:۳۰ در باغ بهشت همدان برگزار می‌شود و در قطعه هنرمندان این آرامستان به خاک سپرده خواهد شد.

محسن (ایرج) رنجبر متولد سال ۱۳۲۷ در شهر همدان از سال ۱۳۵۵ فعالیت هنری خود را زیر نظر رضا کشانی در مرکز آموزش هنرهای نمایشی اداره فرهنگ و هنر با نمایش «مستاجر» به نویسندگی رضا کشانی و کارگردانی نصرالله عبادی آغاز کرد و به‌عنوان عضو ثابت گروه نمایشی شبگرد به فعالیت هنری خود به‌عنوان بازیگر ادامه داد. با شروع جنگ تحمیلی نمایش «در شهر خبری نیست» به کارگردانی زنده‌یاد عباس شیخ بابایی را در سر پل ذهاب اجرا کرد. نمایش‌های «آن که گفت آری، آن که گفت نه!» و «سرناد» از جمله فعالیت‌های ایرج رنجبر هنرمند پیشکسوت همدانی به شمار می‌رود.

آخرین حضور رنجبر در صحنه، نمایش نامه‌خوانی «آنتیگونه» اثر سوفکل به کارگردانی زنده‌یاد عباس شیخ بابایی است که در سال جاری در مجموعه تئاتر شهر همدان و تالار حافظ تهران اجرا شد.

مراسم بزرگداشت ایرج رنجبر روز چهارشنبه ۶ مهرماه از ساعت ۱۷ الی ۱۹ در مسجد مهدیه همدان برگزار می‌شود.

برای اجرای برنامه‌های متنوع در استان‌های مختلف

تماشاخانه‌های سيار كانون به راه افتادند

به گزارش ایران تئاتر، دو تماشاخانه سيار كانون پرورش فکری، هم‌زمان با هفته ملی کودک، مهمان کودکان در برخی استان‌های کشور می‌شوند و تا پایان مهر ۱۴۰۱ به اجرای برنامه خواهند پرداخت.

گروه اول این تماشاخانه سيار، روزهای ۱۳ و ۱۴ مهر به استقبال هفته ملی کودک در جمکران رفت و با اجرای برنامه از سوی گروه فرهنگی مسجد جمکران سفر خود را آغاز کرد.

این تماشاخانه در ادامه با برنامه‌های ویژه كانون روز ۱۶ مهر در تهران، ۱۷ تا ۲۱ مهر در کردستان، ۲۲ تا ۲۵ مهر در اردبیل و روزهای ۲۶ تا ۲۹ مهر در استان آذربایجان غربی حضور پیدا می‌کند.

در تهران تماشاخانه سيار كانون، ساعت ۱۱ صبح روز شنبه ۱۶ مهر در شهرک گلریز، واقع در ابتدای اتوبان خلیج فارس، میدان گلریز حضور پیدا خواهد کرد.

همچنین گروه دوم تماشاخانه سيار به شهرهای سمنان (۱۴ تا ۱۷ مهر)، یزد (۱۸ تا ۲۱ مهر)، چهارمحال بختیاری (۲۲ تا ۲۵ مهر) و بوشهر (۲۶ تا ۲۹ مهر) سفر می‌کند.

این دو تماشاخانه سيار برنامه‌های متنوع روی صحنه مانند مسابقه و... را تدارک دیدند. همچنین در تماشاخانه اول، نمایش «جک و لوبیای سحرآمیز» به کارگردانی علیرضا دهقانی و در تماشاخانه دوم نمایش «ماجرای گله من» به کارگردانی امیرمحمد انصافی اجرا خواهد شد.

برنامه‌های هفته ملی کودک در تهران با برپایی یک آیین ویژه و نمایشگاهی از فعالیت‌های كانون و دیگر سازمان‌ها و برنامه‌های جذاب و متنوع برای کودکان از ۱۶ تا ۲۲ مهر در مرکز آفرینش‌های فرهنگی هنری كانون واقع در خیابان حجاب تهران و در سراسر کشور، در مراکز كانون برگزار می‌شود.

گفت‌وگو با کارگردان نمایش «شاه مردنی هیچ کجا» محمد مروج: حذف تفکر، حذف خردمندی از جامعه است

محمد مروج نویسنده و کارگردان نمایش «شاه مردنی هیچ کجا» با بیان اینکه تئاتر نیاز به یک تصفیه همگانی دارد از لزوم توجه به آثار اندیشه‌محور سخن گفت.

در یک دهه اخیر بخش خصوصی هم به سالن‌داری روی آورده است؛ تأثیر سالن‌های خصوصی در روند تولید تئاتر را چطور ارزیابی می‌کنید؟

تعداد زیاد سالن‌های خصوصی قطعاً در روند تولید آثار تأثیر بسیاری دارد و متر و معیار کیفی آثار برای آن‌ها مهم نیست، سالن‌دار می‌خواهد پولش را بگیرد و سالن‌ش اجاره برود و این رویکرد به‌مرور منجر به فقر فرهنگی می‌شود.

پس به نظر شما معضل اصلی پول است؟

پیتر بروک در کتاب «فضای خالی» دقیقاً به چنین مطلبی اشاره می‌کند که زرق‌وبرق ما را گول می‌زند. روزبه‌روز کار کردن در تئاتر برای برخی از آدم‌ها سخت‌تر و برای برخی دیگر راحت‌تر می‌شود. چون فرمول جدید تئاتر این است که تو باید هزینه یک سوپرستار را بدهی و دوبارش را بگیری و خیلی‌ها این پول را ندارند و دیده نمی‌شوند و خیلی‌ها هم دارند و مدام بیشتر دارا می‌شوند و از سوپرستارهای بیشتری استفاده می‌کنند و این یک آفت دیگر تئاتر است.

حضور سلبریتی‌ها در تئاتر از چه نظر آفت تئاتر محسوب می‌شود؟

ببینید حضور سلبریتی در چرخه بالا رفتن دستمزد و پر شدن سالن تا جایی پیش می‌رود که دیگر جوابگوی برگشت هزینه نخواهد بود. من اگر سالن را هم پر کنم باز ضرر است. این واقعاً مسخره است.

آیا مشکلات دیگری هم در پروسه تولید یک اثر نمایشی تأثیرگذار هستند؟

الآن زیرساخت‌ها هم آتشبیه است، شما برای اجرای نمایش به دفتر هر مدیر هنری که می‌روید در مورد اینکه کار چند دقیقه است؛ می‌پرسد و اگر کمی به نظرشان طولانی باشد اولین پیشنهاد کم کردن مدت‌زمان کار است. نمی‌توان در یک ساعت لذتی در مخاطب ایجاد کرد که تا یک هفته با او بماند. بهتر است مدیرانی که بانی این موضوع هستند، این‌قدر همراه این موج مصرف‌گرایی نباشند. پشت این کوتاهی زمان فقط مخاطب نیست، یک سالن خصوصی است که تو هر چه زمان را کمتر کنی سانس‌های بیشتری می‌چینی و در نهایت تنها برنده این موضوع خواهد بود.

ساده نبود. برخی از افراد حاضر در جامعه تئاتر، توقع مخاطب را از کارها به سطح پایین تنزل داده‌اند. در صورتی که لذت اصیل هنری مثل حل کردن یک پازل است. شکوفسکی درباره آشنایی‌زدایی در سینما می‌گوید چگونگی لذت بردن از یک اثر هنری مثل حل یک مسئله است؛ هر چه پیچیده‌تر باشد لذت کشف آن هم بیشتر خواهد بود؛ یعنی میزان زمانی که شما صرف می‌کنی تا به کنه یک اثر پی ببری ارتباط مستقیمی دارد با میزان لذتی که می‌توانی از اثر ببری.

تئاتر، سینما، موسیقی و دیگر هنرها به‌صورت کلی می‌توانند بستر تفکر باشند. اگر تفکر از هنر حذف شود که تقریباً هم چنین اتفاقی افتاده است، خردمندی از جامعه حذف می‌شود.

هنرمند تا چه میزان می‌تواند در رشد تفکر مؤثر باشد؟

ما سرانه تفکر نداریم. بهتر است هنرمندان این‌گونه فکر کنند که با تئاتر و فیلم جای سرانه مطالعه را پر کنند. رسالت من به‌عنوان هنرمند این است که اگر مخاطب به تماشای کاری می‌نشیند متریالی برای فکر کردن به او بدهم.

مخاطب چگونه می‌تواند تفکر را مطالبه کند؟

تئاتر هزینه دارد و کار کردن در این عرصه سخت است اما اگر هر فردی یک یا دو بار از فیلتر تولید رد نشود و نتواند محصول خوبی ارائه بدهد، یعنی شاید نمی‌تواند محصول خوبی هم در آینده ارائه کند. من نمی‌گویم هر کسی آمد، باید یک شاهکار بسازد؛ اما دغدغه آرتیست در اثرش مشخص است، شاید خواسته و نتوانسته یا هنوز ابزار، سرمایه‌گذار و بازیگرش را پیدا نکرده است؛ اما تئاترهایی که به فکر تولید محتوا یا اندیشه نیستند، باید تحریم شوند.

این تحریم تئاترهای تجاری توسط مخاطبان تا چه میزان جوابگو خواهد بود؟ و اصلاً می‌توان با هنر، مخاطبان را به سمت این آثار اندیشه‌محور سوق داد؟

قطعاً هنرمندان به‌تهایی نمی‌توانند مخاطب را به سمت آثار اندیشه‌محور ببرند. سازوکار روان‌شناسانه‌ای که دنیای امروزی در پیش برد هدفمند مخاطب به سمت مصرف‌گرایی دارد، از عهده ما خارج است. چرخ‌دنده اقتصاد مصرف‌گرایی را می‌خواهد. هرچه کمتر به مفید بودن یک محصول فکر کنیم بیشتر از آن استفاده می‌کنیم.

سی‌ویک سال حضور پایدار روی صحنه

مهدی متوسلی: راز ماندگاری «خورشید کاروان» این است که در اوج اجرا شده است

کارمان به بیمارستان کشیده است.

تهیه‌کننده «خورشید کاروان» اظهار کرد: «حقیقت امر این است که امسال از اجرای «خورشید کاروان» برای سی و یکمین سال نامید شده بودیم و ذهنیت‌مان این بود که امکان اجرای این نمایش فراهم نمی‌شود. جلسهای خدمت معاون هنری و مدیرکل هنرهای نمایشی وزارت ارشاد داشتیم و طی صحبت‌هایی که شد دیدیم آن‌ها جلوتر از من فکر می‌کنند که «خورشید کاروان» اجرا خواهد شد. ولی من زیاد این موضوع را جدی نگرفتم. دوستان تلاش کردند و وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی هم تأکید مضاعفی داشتند که بعد از ۳۰ سال، وقفهای در اجرای «خورشید کاروان» ایجاد نشود و نمایش برای سی و یکمین سال روی صحنه برود.»

او درباره انتخاب سالن میلاد نمایشگاه بین‌المللی برای اجرای «خورشید کاروان» توضیح داد: «کارهای اداری سریع انجام شد و صورت‌جلسه برای اجرای نمایش در تالار وحدت تنظیم شد ولی مدیریت بنیاد فرهنگی هنری رودکی به ما اعلام کردند که تالار وحدت امکان پشتیبانی از اجرای «خورشید کاروان» را ندارد که دلایل‌شان برای

نگار امیری: محمد مروج، نویسنده، طراح و کارگردان تئاتر که پیش‌از این نمایش «آقای اسمیت، آقای ایوانف و یک خانواده کم‌اهمیت آفریقایی» را در سال ۱۳۹۸ در تالار حافظ روی صحنه برده است، در دومین تجربه کارگردانی خود نمایش «شاه مردنی هیچ کجا» را از ششم شهریورماه در عمارت نوفل‌لوشاتو روی صحنه داشت.

نهادینه شدن فرهنگ تفکر درباره چیستی و چرایی یک نمایش چگونه شکل می‌گیرد؟

انسان بنده عادت است. در حال حاضر مخاطبان عادت کردند به اینکه خیلی فکر نکنند. شاید بخشی از این موضوع به دلیل همین فضای مجازی باشد که ما را عادت داده تا در ۱۵ ثانیه حرف‌مان را بزنیم. همین موضوع در ناخودآگاه ما رشد می‌کند و ما را بی‌حوصله می‌کند و ما دیگر به دنبال معانی درون‌متنی یک اثر نخواهیم بود.

پس این تبیل شدن مخاطب در اصل ریشه در آثاری دارد که کارگردانان روی صحنه می‌برند؟

بله، تئاتر نیاز به یک تصفیه همگانی دارد و نباید به این راحتی کار کرد. باید یک متر و معیاری برایش در نظر گرفت، چون جامعه رو به قهقرا می‌رود. قبلاً تئاتر کار کردن این‌قدر

به گزارش ایران تئاتر به نقل از مهر، مهدی متوسلی نویسنده نمایش «خورشید کاروان» و سرپرست گروه فرهنگی و هنری «فدک» که به تازگی برای سی و یکمین سال متوالی روی صحنه رفت، درباره شرایط اجرای این نمایش در سال جاری گفت: «واقعیت این است که در ۳۱ سالگی که نمایش «خورشید کاروان» روی صحنه رفته است شرایط بدون اضطراب و استرس نداشتیم و این روند اتفاق همیشگی بوده است.»

او یادآور شد: «متقدم که مفهوم تئاتر با موضوع اضطراب و استرس همراه است زیرا پارامترهای زیادی باید برای اجرای یک تئاتر مهیا باشند. در این کلیت، شرایط تئاتر در کشور ما به دلیل کمبود سالن‌های نمایش، مشغله متعدد هنرمندان و عوامل و کمبود امکانات، اضطراب و استرس را برای گروه و عوامل آن دوچندان می‌کند.» متوسلی با بیان اینکه این استرس با ما هم‌زاد بوده است، افزود: «سال‌های زیادی پس از پایان «خورشید کاروان»

نقد نمایش «آقای اشمیت کیه؟» به کارگردانی سهراب سلیمی

روایت تراژیک بی‌هویتی و تنهایی انسان امروز

بی‌هویتی و هویت‌زدگی در امان می‌ماند، عشق است که هدیه‌ای است الهی. شاید این اشمیت است که فکر می‌کند قوچی است. چنانچه نیک بنگریم چندان تفاوتی هم نمی‌کند. این هر دو می‌توانند یکی باشند هر دو به بی‌هویتی و هویت‌زدگی و الیناسیون و خودبیگانگی رسیده‌اند؛ به گونه‌ای که حتی نسل آن‌ها و فرزندانشان نماد و سمبل این بی‌هویتی است. هویتی‌ای که دیگر ژنتیک و نهادینه‌شده و از نسلی به نسلی دیگر انتقال پیدا می‌کند. نسلی بی‌قواره و از خودبیگانه و سرگردان که هیچ چیزش به هیچ چیزش نمی‌آید. شاید نسخه‌ای که نویسنده و کارگردان برای این معضل امروز انسان می‌پیچند، نوعی ساختار شکنی هویتی باشد. خود شکستن چه از درون و چه از بیرون، شاید این گونه بتوان انسان واژه امروز را به یک خودشناسی نسبی برساند تا پوست و چشمتش از بیماری‌های مهلک بیرون و درونی رها شود. چون این انسان است که گم شده و به بی‌هویتی رسیده و در این تضاد وامانده است. این هر دو پزشک زندگی راحت و بی‌دغدغه‌ای دارند؛ آن‌ها از پول‌شان، موقعیت‌شان، شغل‌شان و... هویت می‌گیرند و زمانی که این‌ها را از آنان بگیری دیگر چیزی برایشان نمی‌ماند جز سرگشتگی در لوکزامبورگ که می‌تواند همان برزخ آن‌ها باشد.

آنسان به جایی آمده‌اند که نمی‌توانند از آن خارج شوند زیرا کلیدشان به در نمی‌خورد. کلید همان داشته‌های آنان است که در زندگی به دست آورده‌اند لیک در بزرگه زندگی به کارشان نمی‌آید؛ اما پلیس و روان‌کاوا از هر جایی که

بخواهند می‌توانند وارد و خارج شوند، توگویی مکان یک فضای فراواقعی است جایی چنان برزخ.

دادن کاری دشوار است. دو بازیگر دیگر به نسبت قابل قبول بودند. هر چند ایفای نقش اشمیت دشوار است و بازیگر آن به نسبت از عهده نقش برآمده است اما نباید فراموش کرد که قوچی هنوز در جایی از وجود او زنده است و این دو یعنی اشمیت و قوچی با هم متفاوت‌اند و این معنا می‌باید نشان داده شود. به ویژه آنجا که به البته شدن در شخصیت اشمیت می‌رسد. سؤال اینجاست؛ این اشمیت است که خودکنشی می‌کند یا قوچی ماشه را می‌چکاند یا هر دو شخصیت که در حال حاضر در وجود یک نفر به سر می‌برند؟

نکته‌ای که به نظر گفتنش ضروری می‌رسد این است که به لحاظ اجرایی شاید اگر دیالوگ‌های تکراری که بیشتر در نقش قوچی و اشمیت است، حذف یا کوتاه‌تر می‌شد اجرا به زمان مطلوب‌تری دست می‌یافت. بازیگر نقش زن هم به درک نسبتاً درستی از نقش رسیده، او می‌دانست که باید موقعیت فعلی را بپذیرد، پس برای پلیس و دکتر نقش بازی می‌کند اما این بازی با شخصیت اصلی‌اش یعنی خانم قوچی متفاوت است. او قوچی را فراموش نکرده و زمانی که چشم‌هایش را گرد می‌کند گویی در پس نگاهش همان خانم قوچی است. او هر چند که پسر را به‌ظاهر و از سر ناچاری می‌پذیرد اما عشق

مادری‌اش نسبت به پسر واقعی به نظر می‌رسد؛ و این شاید تبیین این معناست که تنها مقوله‌ای که از گزند

این شاید همان برآیند قدرت معطوف به سیاست باشد، همان که برای انسان‌ها و جامعه تعیین تکلیف می‌کند، یعنی همان تک‌بعدی شدن و تک‌بعدی فکر کردن و تک‌بعدی عمل کردن آن هم برای خوشایند دیگران. این مناسبات همان دنیای روبه‌پیشرفت لجام‌گسیخته‌ای است که از قدرت و صنعت و علم در دست قدرتمندان نشئت گرفته است.

و درست در همین نقطه است که کمبود شناخت و خودشناسی و معرفت و عرفان در زندگی انسان بی‌هویت امروز سخت احساس می‌شود.

سهراب سلیمی اما با شناخت و تحلیل موشکافانه از متن توانسته فاصله بین آدم‌ها را نشان دهد، در اینجا البته این فاصله بین زن و شوهر است اما به‌طریق‌اولی در بین تک‌تک افراد اجتماع نیز می‌تواند برقرار باشد. جامعه‌ای که ایادی قدرت آن را تحت سلطه و رصد دائمی قرار داده‌اند. سلیمی با این فاصله و اجرای ریتم درست در بازی‌ها و طراحی صحنه توانسته این هراس و وحشت از سلطه را به‌خوبی نشان‌مان دهد؛ مانند ریتم سنگین حرکت مأمور پلیس و...

ایرج راد با ایفای دو نقش متفاوت دو روی یک سکه را نشان‌مان می‌دهد. پلیس و روان‌کاوا که هر دو ایادی قدرت مسلط بر جامعه و اجتماع و مردم هستند. ایرج راد چهره‌دستانه هر دو نقش را با ریزه‌کاری‌های خاص به لحاظ بیان، نوع شکل بدن، صدا، حس، کنش و واکنش، آکسان‌ها و تحول حسی و غریزی، ریتم، سکوت‌ها و... ایفا می‌کند؛ بازی راد به گونه‌ای است که در هر نقش می‌توانی گروتسک و ابزورد را ببینی، باید گفت آنجا که روی میز می‌رود شاید به‌ظاهر صحنه کمدی است اما در عمل هراسناک است؛ و این هر دو را در یک «آن» نشان

سیدعلی تدین صدوقی: نمایش «آقای اشمیت کیه؟» نوشته سباستین تیه‌ری، یک تراژدی-کمدی و کمدی-تراژدی است با رگه‌های ابزورد که به یک گروتسک می‌رسد؛ گروتسکی از بی‌هویتی، گم‌گشتگی، الیناسیون و هویت‌زدگی. اینکه آیا به‌واقع این هویتی که طی سالیان برای خود ساخته‌ایم، هویت واقعی و حقیقی ماست؟ این را البته هر کسی خودش بهتر می‌داند؛ چراکه در دنیای امروز انسان‌ها شخصیت‌هایی چندوجهی دارند، شخصیت‌هایی با کارا کترهایی چندگانه. آن‌ها در تنهایی و خلوت خود به گونه‌ای هستند و در جلوت به گونه‌ای دیگر. در خانه به گونه‌ای رفتار می‌کنند که در بیرون، مثلاً در محل کار هنگام خرید و... آن‌گونه نیستند. در ظاهر مثلاً مدافع حقوق زنان هستند؛ اما این را برای همسر یا دختر خود نمی‌خواهند و طور دیگری با او رفتار می‌کنند و... به تعبیر حافظ «چون به خلوت می‌روند آن کار دیگر می‌کنند»؛ بخشی از این هویت‌زدگی معطوف به شرایط اجتماعی و سیاست‌های جاری در جامعه از سوی صاحبان قدرت و ثروت و حاکمان بر جامعه است. به گونه‌ای که فرد می‌باید هویت خویش را تغییر دهد و به خواست قدرت یا قانون و عرف یا خواست حاکمان تمامیت خواه تن در دهد، پس هر آینه به گونه‌ای دیگر رفتار می‌کند؛ و این شخصیتی چندگانه به فرد می‌دهد، چندگانگی‌ای که از آن گریز و گزیری نیست تا بدان جا که فرد، دیگر خود اصلی‌اش را گم می‌کند و نمی‌شناسد. شاید یکی از دلایل خودکنشی دکتر همین مطلب باشد؛ گم‌گشتگی و به دنبال خود اصلی گشتن و به نتیجه نرسیدن. این از خودبیگانگی انسان را به تنهایی، انزوا، سقوط و در نهایت به انحطاط می‌کشاند.

دکتر تا جایی به‌رغم اینکه می‌داند قوچی است و اشمیت نیست، نقش بازی می‌کند مانند فرانسویانی که هنگام اشغال فرانسه توسط ارتش آلمان نازی مجبور بودند آن‌طور که دیکتاتور و قدرت حاکمه در آن زمان می‌خواهد عمل کرده و برای حفظ جان خود و خانواده خویش ظاهرسازی و حتی با آن‌ها همکاری کنند تا راه گریزی و مفری پیدا شود. همچون زن دکتر که خود را با اوضاع وفق می‌دهد تا بلکه مفری بیاید. شاید او هوشمندانه‌تر عمل می‌کند و شرایط را می‌پذیرد و خود را با آن وفق می‌دهد، چون جز این چاره‌ای ندارد. در جایی از نمایش قوچی و اشمیت یکی می‌شوند؛ آنجا که او به استیصال می‌رسد و آتش روی مردم با بیمارانش می‌گشاید. هر دو شخصیت با کارشان البته و یکی شده‌اند و به نوعی از خودبیگانگی رسیده‌اند؛ درواقع هویشان را نه از خوشستن خویش و انسان بودن بلکه از موقعیت‌شان می‌گیرند، موقعیت کاری، اجتماعی، سیاسی و... هر دو از این روزمرگی و روزمرگی و تکرار بی‌هوده خسته هستند و وامانده‌اند.

قوچی چشم‌پزشک است و اشمیت دکتر پوست؛ او درمان‌گر آسکارها و دمل‌ها و عفونت‌هاست اما در خودش زخم‌هایی دارد که نتوانسته درمان‌شان کند و این همان بی‌هویتی و هویت‌زدگی است و بی‌راه نیست اگر بگوییم مبحث هویت‌زدگی در این نمایش از بی‌هویتی مهم‌تر است. قوچی چشم‌پزشک است و چشم معبر دیدن و درگاه فهمیدن و درک است؛ چشم سلطان بدن است و انسان زیبایی را از طریق آن درک می‌کند و از آن لذت می‌برد و بخش عمده دانش را با آن فرامی‌گیرد.

آیا قوچی که چشم‌پزشک است، واقعاً می‌بیند یا فقط نگاه می‌کند؟ همان‌گونه که اشمیت، دکتر پوستی که با زیبایی و زیباسازی سروکار دارد فقط زشتی و زخم می‌بیند و